Literatura

Vědeckých publikací o hlenkách je hodně. Jen na dotaz „Physarum" ukázal portál Web of Science, respektovaná databáze vědeckých prací, 8. května 2024 na 3 781 publikovaných článků. To proto, že *P. polycephalum* je modelový druh pro studie rozličných typů. Pro další rody či druhy to bude pochopitelně méně, ale k celkovému počtu jistě mnoho stovek dalších prací přibude. Ve vědeckých článcích je zvykem citovat zdroj za každou zásadní informací v článku uvedenou. Toto je ale kniha popularizační, a proto tak nečiníme (text by se výrazně prodloužil a znepřehlednil). Přesto zde uvádíme zásadní články, kde se přišlo na (nebo je shrnuto) množství informací. Mnohde v textu píšeme například „Adamatzky se spolupracovníky v roce 2016...", podle čehož může čtenář snadno identifikovat práci, kterou máme na mysli, a najít ji zde, v seznamu použité a doporučené literatury. Uvádíme i některé popularizační zdroje, kterých je, zejména v češtině, mnohem méně.

Adamatzky A (Ed.). 2016. *Advances in Physarum Machines*. Cham: Springer International Publishing.

Clark, J Haskins, E F. 2010. Reproductive systems in the myxomycetes: a review. *Mycosphere* **1**: 337–353.

Clark J, Haskins EF. 2014. Sporophore morphology and development in the myxomycetes: A review. *Mycosphere* **5**: 153–170.

Clark J, Haskins EF. 2015. Myxomycete plasmodial biology: A review. *Mycosphere* **6**: 643–658.

Clark J, Haskins EF. 2016. Mycosphere Essays 3. Myxomycete spore and amoeboflagellate biology: A review. *Mycosphere* **7**: 86–101.

Čejková J. 2013. Hlenka Dictyostelium discoideum: Modelový systém nejen pro biology. *Chemické listy* **107**: 565–572.

Dudka IO, Romanenko KO. 2013. Co-existence and interaction between myxomycetes and other organisms in shared niches. *Acta Mycologica* **41**: 99–112.

Fry NW, Jones RE, Blandenier Q, Tice AK, Porfirio-Sousa AL, Kleitz-Singleton F, Henderson TC, Brown MW. 2024. Molecular phylogenetic analyses support the validity of Ceratiomyxa porioides (Amoebozoa, Eumycetozoa) at species level. *European Journal of Protistology* **94**: 126083.

García-Cunchillos I, Zamora JC, Ryberg M, Lado C. 2022. Phylogeny and evolution of morphological structures in a highly diverse lineage of fruiting-body-forming amoebae, order Trichiales (Myxomycetes, Amoebozoa). *Molecular Phylogenetics and Evolution* **177**: 107609.

García-Martín JM, Zamora JC, Lado C. 2023. Multigene phylogeny of the order Physarales (Myxomycetes, Amoebozoa): shedding light on the dark-spored clade. *Persoonia: Molecular Phylogeny and Evolution of Fungi* **51**: 89–124.

Keller HW, Everhart SE. 2010. Importance of Myxomycetes in Biological Research and Teaching. *Society* **3**: 13–27.

Keller HW, Kilgore CM, Everhart SE, Carmack GJ, Crabtree CD, Scarborough AR. 2008. Myxomycete Plasmodia and Fruiting Bodies: Unusual Occurrences and User-friendly Study Techniques. *Fungi* **1**.

Leontyev D V., Schnittler M, Stephenson SL. 2015. A critical revision of the Tubifera Ferruginosa complex. *Mycologia* **107**: 959–985.

Leontyev D V., Schnittler M, Stephenson SL, Novozhilov YK. 2019a. Systematic revision of the Tubifera casparyi–T. dictyoderma complex: Resurrection of the genus Siphoptychium and introduction of the new genus Thecotubifera. *Mycologia* **111**: 981–997.

Leontyev D V., Schnittler M, Stephenson SL, Novozhilov YK, Shchepin ON. 2019b. Towards a phylogenetic classification of the Myxomycetes. *Phytotaxa* **399**: 209–238.

Lloyd SJ, Leontyev D V., Moreno G, Villalba ÁL, Schnittler M. 2024. Tasmaniomyxa umbilicata, a new genus and new species of myxomycete from Tasmania. *Mycologia* **116**: 170–183.

Poulain M, Meyer M, Bozonnet J. 2011. *Les myxomycètes*. Fédération mycologique et botanique Dauphiné-Savoie.

Rojas C, Stephenson SL. 2017. *Myxomycetes : biology, systematics, biogeography and ecology*. Elsevier.

Spiegel F, Haskins E, Cavender J, Landolt J, Lindley-Settlemyre L, Edwards S, Nderitu G, Shadwick J. 2004. A beginners guide to isolating and culturing eumycetozoans. *The Eumycetozoan Project*: 18 pages.

Yatsiuk I, Leontyev D, Schnittler M, Ehlers T, Mikryukov V, Kõljalg U. 2024. Arcyria and allied genera: taxonomic backbone and character evolution. *Fungal Systematics and Evolution.*

Internetové a popularizační zdroje

Uvádíme jen některé stránky, které se nám líbí a považujeme je za důvěryhodné. Přesto je třeba si uvědomit, že na internetu je více chyb a nepřesností než v recenzovaných publikacích. Některé artefakty také zastaraly. Kupříkladu klíč autorů Martin & Alexopoulos z roku 1969 je pěkně provedený, ilustrovaný a ve své době aktuální, ale od současného systému hlenek se již dosti odchyluje. Opačnou ukázkou je stránka Eumycetozoa.com (první zde v seznamu), která je doposud pravidelně aktualizována a jen s nepatrným zpožděním tak předkládá současný stav hlenkového systému.

a/ anglické

https://eumycetozoa.com/
: Pravidelně aktualizovaná databáze platných taxonů pravých i buněčných hlenek.

https://www.discoverlife.org
: Pravděpodobně nejrozsáhlejší portál popisů a fotografií (nejen) pravých hlenek včetně mapového zanesení rozšíření podle publikovaných nálezů. Odborníci se ovšem shodují, že na těchto stránkách je poměrně hodně chyb a nepřesností.

https://www.hiddenforest.co.nz/slime/speciesmenu.htm
: Popisy a pěkné fotografie (včetně mikroznaků) několika desítek běžných druhů.

https://www.myxotropic.org/gallery/
: Poměrně rozsáhlá galerie fotografií mnoha druhů hlenek financovaná/realizovaná z vědeckého projektu.

https://www.myxotropic.org/myxo-keys/

Ke stažení je zde ilustrovaný klíč k určení 367 druhů pravých hlenek (159 stran!) autorů George W. Martina a Constantina J. Alexopoulose. Jde o digitalizovanou formu klíče legendární knihy z roku 1969.

https://sarahlloydmyxos.wordpress.com/

Rozsáhlé www stránky hlenkové nadšenkyně Sarah Lloydové z Tasmánie.

https://slimemolds.org/PDF/SlimeMolds_V1.pdf

Mezinárodní časopis Slime molds vycházející od roku 2021 a věnovaný jak pravým, tak buněčným hlenkám a příbuzným organismům. Formálně vychází jedno číslo ročně, ale v aktuálním čísle jsou nové články průběžně doplňovány. Když přepíšete koncovku na V2, V3..., načtou se vám další ročníky.

b/ české

V češtině, pokud víme, ryze hlenkové stránky neexistují. Přesto na některých webech, většinou houbařsky a mykologicky zaměřených, lze informace, nálezy a fotografie hlenek najít.

https://www.biolib.cz/

Velký internetový projekt systému a mapování výskytu celé řady skupin organismů, včetně hlenek. Zajímavé pro nás může být, že zde najdeme patrně nejucelenější české názvosloví hlenek.

https://www.nahuby.sk

Největší portál amatérských mykologů v českém a slovenském prostředí. Přispívají zde však i profesionálové a v sekci „Atlas húb" můžeme najít i řadu nálezů a popisů hlenek.

https://www.houbareni.cz/

https://www.ohoubach.cz/

Diskusní portály amatérských mykologů, kde se pravidelně prezentují svými nálezy. Obě stránky mají i své atlasy, kde najdeme i hlenky. Informace je ale třeba brát poněkud s rezervou (popisy jsou většinou neúplné, neobsahují mikroznaky a neumožňují spolehlivé určení).

https://www.damyko.info/ForumA/portal.php
Zkratka DAMyko znamená „Domov Amatérských Mykologů". Opět je zde řada příspěvků i o hlenkách, například od autora této knihy, Dalibora Matýska (nick: mat60).
https://ziva.avcr.cz/2022-6/hlenky-krasky-inteligentni.html
Článek časopisu Živa o pravých hlenkách autora této knihy, Jiřího Kubáska. Na tomto odkazu jsou ke zhlédnutí a stažení i další fotografie a časosběrná videa vývoje hlenek.
https://www.macrophotography.cz/
Fotografické stránky autora této knihy, Pavla Krásenského. Kromě (makro)fotografií hmyzu a dalších členovců, kteří jsou jeho vášní, zde přibývá i povedených makrofotografií hlenek, které si oblíbil a začal hojně fotografovat před několika lety.